

befale en Havn, idet den mener, at „Bragerne“ er en for Sejladsen generende Grund ligesom den hævder, at Beliggenheden er en saadan, at den i hvert Fald for en Trafikhavn ikke kan kaldes heldig. Smidlertid, ved Siden af disse negative Betragtninger faar man dog tillige at vide, at Grunden paa det Sted i det hele er særlig heldig, betydelig heldigere end de fleste andre Steder, hvor der har været Tale om at anlægge Bestkysthavne. Jeg vil ikke sige, som det blev sagt for af det ærede Medlem, at det er det eneste Sted, thi der er næppe Tvivl om, at Hirtshals Grund ogsaa egner sig til en Havn, men Sandnæshage har en Grund, der sikkert har mange gode Forudsætninger for et Havneanlæg. Jeg vil dog en passant bemærke, at de Indvendinger, som Kommissionen har gjort med Hensyn til Beliggenheden, deler jeg ikke, tværtimod. Jeg har som sagt ikke noget dybere Kendskab til de stedlige Forhold, og jeg har ogsaa paa hvad der foreligger kun kunnet danne mig et løst Skøn om selve Forslaget, et Skøn, der foreløbig gaar ud paa, at det er meget fornuftigt, teknisk set. Der er ikke Tvivl om, at det vil skaffe saa megen Ro i Havnen, som man med det, man har tilstræbt, vil kunne vente at faa, og der er heller ikke Grund til at tro andet, end at Havneanlægget er ret godt sikret mod Tilfald. At der vil blive nogen Oprensning inden for selve Havnen, er der ikke Tvivl om, men jeg tror at det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) ikke behøver at frygte for, at Havnen vil sande til bag fra gennem det Sand, man tænker sig skulde vandre langs Kysten. Skulde jeg i øvrigt udtale mig over for Lovforslaget i sin Helhed, er jeg, som de andre ærede Medlemmer, der have talt, meget velvillig stemt over for det, og det forekommer mig, at som Forslaget her foreligger, adskiller det sig paa forskellige Punkter meget væsentligt fra den Maade, hvorpaa det samme Spørgsmaal tidligere har ligget for. Som Lovforslaget her ligger for, siger det jo nemlig, at man faar en Havn faktisk uden nogen vedvarende Risiko for Staten. Jeg vil dog selvfølgelig ikke have opfattet Lovforslagets § 2 saaledes, som det ærede Medlem, der talte for mig, mente, det kunde fortolkes, idet han sagde, at Lovforslagets § 2 kunde levne nogen Tvivl, kunde fortolkes saaledes, at Staten altid skulde garantere et Overstud af 145,000 Kr., selv om Udgiften til Vedligeholdelse løb op til Millioner, som det ærede Medlem sagde. Smidlertid, jeg forudsætter, at Koncessionen bliver givet, saaledes som Lovforslaget aabenbart har tænkt sig det, og da adskiller det sig ganske vist betydelig fra de tidligere

Forslag til Bestkysthavne, der enten have drejet sig om saa store Summer, at man med Rette er gysit tilbage for dem. Vi have haft Forslag til Beløb af 15—20—30 Millioner, saa at selve det betydningsfulde Formaal kunde gøre en betænkelig ved at gaa med til saadanne Summer, eller ogsaa have Forslagene været efter min Mening af en saadan Bestaffenhed, at man med al Grund kunde gaa ud fra, at Pengene vilde være fastede i Havet i Løbet af nogle faa Aar. Jeg tænker derved paa de smaa Jyskehavne, der have været paataente. For saa vidt de ikke have været tænkte som Øhavne, hvad de jo ikke have i de paagældende Tilfælde, er det min Mening, at de ville sande til. Man vilde altsaa ganske sikkert have faaet flere Havne, men Pengene vilde være fastede bort. I saa Henseende ere vi ganske anderledes stillede her; vi vide, hvilken Risiko vi have. Hvis Sagen gennemføres paa Basis af dette Forslag, vil Staten højst komme til at betale 8,000 eller 10,000 Ltr. aarlig, alt efter de to Alternativer, der ligge for, og med denne Maksimumrisiko vil Havnen ikke blot blive præsteret, men ogsaa vedligeholdt, thi det er det, Lovforslaget gaar ud paa. Den vil ogsaa blive vedligeholdt, og skulde den ikke blive det, holder Staten op med at give Tilskud. Set fra dette Synspunkt vil jeg altsaa absolut anbefale Sagen, og det vil jeg gøre uanset, at det maaste er et Spørgsmaal, hvorvidt det ærede Medlem for Ringkøbing havde Ret i, at det er lidt meget eller lidt lidt, der her er kalkuleret for Havnen. Det, som Staten ofrer for Havnen, repræsenterer jo c. 4 Mill. Kr. Smidlertid tror jeg ikke, at det er en særlig høj Sum i Forhold til, hvad der præsteres; men det lægger jeg ikke Vægt paa, i det Øjeblik at dermed Risikoen for Havnen i Fremtiden er taget bort. Spørgsmaalet vil da være: Hvad er det, vi faa? Ja, der vil jeg straks sige, vi faa ikke det, vi tidligere have tænkt os at faa i Retning af Bestkysthavne. Vi faa nærmest en dækket Red — som saadan vil jeg betragte det — som selv store Skibe kunne søge til, og hvor der desuden langs Molerne omkring denne Red er nogle Anlægspladser med begrænset Ro, hvorfra der tillige i de fleste Forhold er Forbindelse med Land over de paataente aabne Bælebøer. Naar man ser paa Kortet over denne Havn, anser jeg det derhos for givet, at i de fleste Tilfælde vil der være tilstrækkelig Ro i Havnen. Med Syd- og Sydvestvind vil der være absolut Ro, med Nordvestvind ville Bragerne være til Bestyttelse, ved Vestenvind, hvor der er stærkest Sø der